

Arrest

nr. 231 464 van 20 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, van Koerdische etnie te zijn en een soennitisch moslim te zijn. U werd in 1996 geboren in X.

In 2012 nam u deel aan anti-regime betogingen in Qamishlu. U werd hierom aangehouden en één week vastgehouden. U werd in 2014 ontvoerd voor losgeld. Na anderhalve maand en de betaling van het losgeld van 6000 dollar werd u vrijgelaten. U verliet Syrië in 2014 of 2015.

U verbleef ongeveer twee jaar in Istanbul en reisde in 2017 of 2018 illegaal door naar Bulgarije. Na aankomst in Bulgarije werd u door de Bulgaarse politie aangehouden omdat u illegaal in het land was. U

werd 23 dagen opgesloten en in uw gezicht geslagen omdat u weigerde vingerafdrukken te geven. Ze namen ook uw smartphone af. Nadat u uw vingerafdrukken gaf, werd u vrijgelaten. Twee of drie dagen na uw vrijlating werd u opgebeld door de smokkelaar die €2000 extra van u eiste en u bedreigde. U verbleef ongeveer een week à twee weken in een opvangkamp maar verliet het omdat de levensomstandigheden niet leefbaar waren. U verbleef nadien anderhalve of twee maanden in het huis van een nieuwe smokkelaar, A. S. (...), in Sofia. U reisde in 2018 illegaal door naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming deed. Dit verzoek werd afgewezen omdat u vingerafdrukken in Bulgarije had. U kwam daarna naar België, waar u op 7 juni 2019 aankwam. U deed op 12 juni 2019 een verzoek tot internationale bescherming.

U vreest in Bulgarije S. M. (...) en de algemene onveilige situatie. U vreest ook in Bulgarije geen onderwijs te kunnen genieten of werk te vinden.

U vreest in Syrië rekrutering door het overheidsleger of door de Koerdische strijdkrachten. U vreest ook de algemene onveiligheid.

Ter ondersteuning van uw dossier legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (kopie), het familieboekje van uw gezin (kopie), een foto van uw huis in Qamishlu, een foto van uzelf in Qamishlu, een foto van uzelf tijdens een betoging, een foto van uzelf na uw ontvoering, een foto van uw ouders, een foto van uzelf aan de Syrisch-Turkse grens en twee foto's van uzelf in Turkije.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result"). Uit uw verklaring dat internationale bescherming u in Duitsland werd geweigerd omdat u vingerafdrukken had gegeven in Bulgarije, kan worden geconcludeerd dat de lidstaat waar u internationale bescherming werd verleend, Bulgarije is (Verklaring DVZ, punten 22, 27).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren. U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u in Bulgarije S. M. (...) vreest. U vreest ook de algemene onveiligheid in Bulgarije en er geen opleiding te kunnen volgen of werk te vinden.

In verband met uw vrees ten aanzien van S. M. (...) dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover niet gelijklopend zijn, waardoor de geloofwaardigheid ervan op de helling komt te staan. Het betreft met name uw uiteenlopende verklaringen over het bedrag dat u volgens S. M. (...) nog aan hem verschuldigd bent. Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u namelijk dat S. M. (...) €5000 van u eiste en dat u dit niet kon betalen (vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u echter dat S. M. (...) u voor €2000 afperste, die u hem volgens hem nog verschuldigd was voor het traject Turkije- Bulgarije, terwijl u hem reeds €2000 had betaald en enkel €3000 extra wilde betalen onder voorwaarden dat hij u goed tot uw eindbestemming bracht (notities persoonlijk onderhoud, p. 6, 10). Deze tegenstrijdigheid over het precieze bedrag dat S. M. (...) van u eiste doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen die u van hem zou hebben ontvangen. Ook over het totaalbedrag dat u reeds aan uw smokkelaars hebt betaald zijn uw opeenvolgende verklaringen niet gelijklopend. U verklaarde namelijk bij DVZ een Arabische smokkelaar uit Hasaka, die overeenstemt met uw beschrijving van S. M. (...) (notities persoonlijk onderhoud, p. 5-6) €10.000 te hebben betaald om in België te geraken (verklaring DVZ, p. 10), terwijl u tijdens het gehoor zei dat u S. M. (...) slechts €2000 had betaald en aan de smokkelaar die u van Syrië naar Turkije had gesmokkeld ook €2000 (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen zegt u dat u nooit iets over een bedrag van €5000 hebt gezegd en misschien iets zei over een bedrag van €500 dat u had betaald, en dat €10000 het totale bedrag betreft wat de reis vanuit Syrië naar België heeft gekost (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Betreffende de €5000 doet het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen echter geen afbreuk aan voornoemde, duidelijke

tegenstrijdigheid. Ook wat betreft de €10000 kan uw verklaring geen uitleg bieden, daar u bij DVZ zei dat u de €10000 aan de smokkelaar uit Hasaka betaalde (verklaring DVZ, p. 10), waaruit duidelijk blijkt dat u niet bedoelde dat €10000 de totale kost van uw reis was.

Ook valt het op dat u verklaart dat uw smartphone u werd afgenomen door de politie in Bulgarije (notities persoonlijk onderhoud, p. 10) maar dat u reeds twee à drie dagen na uw vrijlating uit de Bulgaarse gevangenis via uw GSM werd bedreigd door S. M. (...), wat vreemd is aangezien u geen GSM meer had na uw vrijlating uit de gevangenis. Uw verklaring hiervoor, met name dat u een simpel nieuw toestel had gekocht en een nieuw nummer had, is niet erg overtuigend (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Daarenboven hebt na uw vrijlating uit de gevangenis een week à twee weken verbleven in een opvangkamp. Dit betekent dus dat u na de bedreiging van S. M. (...), die twee à drie dagen na uw vrijlating gebeurde, nog minstens vier à vijf dagen op dezelfde plaats logeerde. Dit gedrag valt moeilijk te verenigen met uw angst voor S. M. (...), aangezien het plausibel was dat hij u kon vinden in het opvangcentrum. Gevraagd over de periode dat u na de bedreiging nog in het kamp verbleef, gaat u echter de vraag uit de weg door te stellen dat u niet zeker bent van data en periodes en dat het schattingen zijn (notities persoonlijk onderhoud, p. 12).

Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de bedreigingen door S. M. (...). Zelfs indien er aan dit probleem enig geloof kon worden gehecht, is uw probleem niet actueel te noemen. U verliet Bulgarije namelijk in 2017 en verklaart sindsdien niets meer van S. M. (...) te hebben gehoord. U verklaart enkel dat een smokkelaar aan een vriend van u zou hebben gevraagd of hij u kende en dat de smokkelaar zei dat u hem nog geld moest (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Uit uw antwoord blijkt dat S. M. (...) sowieso geen serieuze pogingen meer heeft gedaan om u te vinden en zijn geld te eisen.

Daarenboven hebt u geen bescherming gezocht tegen de bedreigingen van S. M. (...). U contacteerde de Bulgaarse autoriteiten niet omdat u hier niet aan dacht en ondergedoken zat bij een andere smokkelaar (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Uw verklaring dat Bulgarije uw veiligheid niet kan garanderen (vragenlijst CGVS, p. 2) kan bezwaarlijk de grond vormen voor de toekenning van een beschermingsstatus in België, daar u verklaart de bescherming van de Bulgaarse staat zelfs niet te hebben ingeroepen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u daarnaast aan dat u niet in Bulgarije wil verblijven omdat het er onveilig is, er geen werk is, u de taal er niet kan leren, de wijk waarin uw kamp was leed onder criminaliteit en in het algemeen omdat men er geen rechten verleend (notities persoonlijk onderhoud, p. 10).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus in Bulgarije verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen geenszins dat u een ernstige poging ondernam om in Bulgarije een leven op te bouwen. U verbleef er slechts vier maanden, waarvan twee in het huis van de smokkelaar in afwachting van uw vertrek naar Duitsland. U hebt dus geenszins aangetoond dat het voor

u onmogelijk is om in Bulgarije onderwijs te genieten of werk te vinden (notities persoonlijk onderhoud, p. 8-9).

Betreffende uw vrees voor de algemene onveiligheid in Bulgarije, dient erop gewezen te worden dat u verklaart geen andere problemen te hebben gekend behalve de reeds hierboven besproken problemen met S. M. (...) (notities persoonlijk onderhoud, p. 12) en dat u dus niet aantoonde dat de situatie in Bulgarije dermate onveilig is dat u er niet veilig zou kunnen verblijven.

Hoewel u verklaart geen problemen te hebben gehad met de Bulgaarse autoriteiten (vragenlijst CGVS, p. 2) en ook geen vrees in verband hiermee aanhaalt, wijst het CGVS er aanvullend op dat u in Bulgarije aangehouden werd omdat u zich illegaal op het grondgebied bevond en werd opgesloten omdat u geen vingerafdrukken wilde geven. Dit werd volgens u niet alleen met u, maar met iedereen gedaan. U werd in uw gezicht geslagen omdat u weigerde vingerafdrukken te geven, maar werd daarna vrijgelaten en had geen medische verzorging nodig omwille van uw periode in gevangenschap (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Hoewel de fysieke mishandeling door de Bulgaarse politie zeker te veroordelen valt, kan er omwille van deze gebeurtenissen ook niet besloten worden dat u bij terugkeer naar Bulgarije een vrees of een risico op ernstige schade dient te koesteren.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Bulgarije loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Bulgarije, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Deze betreffen allen uw identiteit, herkomst uit Syrië, en reisweg, elementen die in deze beslissing niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door een andere EU-lidstaat en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In haar verzoekschrift gaat verzoekende partij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is

bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.3. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het *“Eurodac Search Result”* werd haar immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie (administratief dossier, stuk 16, map landeninformatie). Uit de verklaring van verzoekende partij dat internationale bescherming haar in Duitsland werd geweigerd omdat zij vingerafdrukken had gegeven in Bulgarije (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, punten 22 en 27), kan worden geconcludeerd dat de lidstaat waar haar internationale bescherming werd verleend, Bulgarije is. In haar verzoekschrift bevestigt verzoekende partij dat haar inderdaad in Bulgarije internationale bescherming werd verleend.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat *“de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift herhaalt dat zij in Bulgarije ernstige problemen kende met de smokkelaar S. M. en verder stelt dat van haar niet kan verwacht worden dat zij de bescherming van de Bulgaarse autoriteiten inroept gelet op de fysieke mishandeling door de Bulgaarse politie toen zij geen vingerafdrukken wilde geven, bemerkt de Raad vooreerst dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekende partij over de bedreigingen door S. M. Verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om desbetreffende vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze motivering onverminderd overeind blijft. Evenmin weerlegt zij *in concreto* de motivering in de bestreden beslissing dat, zelfs indien enig geloof kan worden gehecht aan deze problemen, verzoekende partij bovendien niet aantoonde dat haar problemen nog steeds actueel zijn. Ten slotte wordt in de bestreden beslissing nog opgemerkt dat verzoekende partij daarenboven nagelaten heeft bescherming te zoeken bij de Bulgaarse autoriteiten tegen de bedreigingen van S. M. Het eenmalige incident waarbij zij in het gezicht geslagen werd door de Bulgaarse politie toen zij weigerde haar vingerafdrukken te geven, hoewel dit zeker te veroordelen valt, volstaat geenszins om te verklaren waarom zij geen bescherming heeft gezocht bij de Bulgaarse autoriteiten.

2.2.5. Waar verzoekende partij verwijst naar landeninformatie inzake de algemene situatie voor internationaal beschermden in Bulgarije (bijlage 3 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat dergelijke landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Bulgarije internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Bulgarije verleend werd, te weerleggen, waar zij echter in gebreke blijft nu zij slechts op algemene wijze moeilijkheden inroept waaraan internationaal beschermden in Bulgarije zouden lijden. De Raad benadrukt dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Bulgarije van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Bulgarije verleend werd, te weerleggen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande evenwel de pertinente bemerking gemaakt dat uit de verklaringen van verzoekende

partij geenszins blijkt dat zij een ernstige poging ondernam om in Bulgarije een leven op te bouwen, aangezien zij er slechts vier maanden bleef, waarvan twee in het huis van de smokkelaar in afwachting van haar vertrek naar Duitsland. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Bulgarije verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Bulgarije. Verzoekende partij slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu zij niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

Gelet op het voorgaande toont verzoekende partij nog steeds niet concreet aan dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Bulgarije in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen.

2.2.6. De Raad duidt er verder op dat het feit dat de levensomstandigheden in Bulgarije moeilijk zijn, problemen betreffen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Bulgarije betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Bulgaarse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Bulgaarse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen in Bulgarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan verzoekende partij gebruik kan maken.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog aanvoert dat verwerende partij nagelaten heeft de situatie van erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden in Bulgarije grondig te onderzoeken, bemerkt de Raad dat het te dezen niet aan het Commissariaat-generaal toekomt om *a priori* enig onderzoek te verrichten, daar er zoals gezegd slechts één voorwaarde verbonden is aan de toepassing van artikel 57/6, § 3 eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat de verzoekende partij "*reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*". Het zij herhaald dat noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties voor zover er voldaan is aan deze voorwaarde.

2.2.8. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Bulgarije wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.9. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Bulgarije.

2.2.10. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een door zichzelf geschreven verklaring neer. De Raad is evenwel van oordeel dat deze verklaring geen enkele afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij zich in deze verklaring, naast een uiteenzetting van de redenen waarom zij Syrië heeft verlaten, louter beperkt tot de herhaling dat zij in Bulgarije bedreigd werd door haar smokkelaars, dat het niet veilig was in het kamp waar zij verbleef in

Bulgarije, dat er in Bulgarije geen werk is en dat zij er geen rechten heeft, zonder evenwel de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot deze verklaringen *in concreto* te weerleggen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT